

sådan udvikling i den tredje verden, at der bliver gode eksistensvilkår. Her har vi en forpligtelse sammen med de øvrige rige lande. Vi yder et flot bidrag, men vi må hele tiden stille det spørgsmål, om bidraget er godt nok, og vi bliver aldrig færdige med at evaluere den indsats, vi gør.

I stedet for at komme med forslag til besparelser, som der jo ikke er flertal for her i Folketinget – og heller ikke vil være flertal for efter et kommende valg – vil jeg opfordre Venstre og De Konservative til at gå målrettet ind i arbejdet med, hvordan vi kan gøre bistanden bedre, og hvordan vi får mere ulandsbistand for den ene procent af vores BNP, der er flertal for og fortsat vil være flertal for. Jeg synes, det vil være meget mere konstruktivt at spørge, hvordan vi kan gøre det bedre. Det bliver vi aldrig færdige med, og her synes jeg, der er nogle vældige udfordringer at tage op. Det arbejde vil vi gerne fra Kristeligt Folkepartis side fortsat involvere os i, og vi opfordrer til, at vi alle samles om den opgave, så der er en fortsat bred opbakning til at yde 1 pct. af vores BNP eller BNI og stadig gøre det bedre. Det er den rigtige målsætning.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne sige tak for en fredelig og naturligvis også på mange måder forudsigelig debat på 6 timer og 20 minutter.

Det er klart, at en svaghed ved den nye forretningsorden og en førstebehandling af finansloven her i starten af september er, at regeringen ikke på alle punkter har gjort sine tanker og forslag klar nu, så de kan indgå i debatten. Det har også præget noget af ordvekslingen, og det forstår jeg da godt oppositionens interesse i. Men der vil være en lang række initiativer, som også er udmøntninger af konti på finanslovforslaget, som først vil se dagens lys, når Folketinget mødes til oktober, og derfor vil jeg også indskrænke mig til nogle mere generelle kommentarer til punkter i debatten.

For det første vil jeg sige, at i bedømmelsen af den internationale konjunktur er der måske hos nogle i oppositionen en lille, djævelsk forhåbning om en global nedtur, der også kunne ramme Danmark. Jeg erkender, at ingen af os kan vide, hvordan alle de vanskeligheder, en del af verden rammes af i øjeblikket, vil ende med at slå igennem, og det skal vi selvfølgelig have et mentalt beredskab til. Den verdensøkonomiske udvikling vil ikke foregå efter en snor – det ved vi – der vil være konjunkturudsving.

Når vi laver fremskrivninger til år 2005, laver vi dem selvfølgelig efter en snor, men vel vidende at den faktiske udvikling vil forløbe som bugter ovenover – forhåbentlig da – og nedenunder den snor og selvfølgelig ikke lige hen ad den rette linje.

Jeg vil dog godt sige, at min vurdering lige nu er, at Danmark ikke i særlig grad vil blive ramt af uroen rundt omkring i verden. Grunden til, at jeg er forholdsvis optimistisk, er, at vi får jo alle fordelene af det, som går galt andre steder i form af lavere rente, lavere råvarepriser og især lavere olie- og energipriser. Vi handler ikke særlig meget med de lande, der er ramt hårdest, og udsigterne for de lande, vi handler mest med, specielt Tyskland og Sverige, er gode. Det er også karakteristisk, at det er det vesteuropæiske område, hvor stabiliteten og vækstudsigterne er bedst overhovedet.

Det er givet, at det forholder sig sådan, så jeg vil meget advare imod – og det gælder ikke bare repræsentanter fra Folketingets partier, det gælder også interesseorganisationer og spåmænd – at man rotter sig sammen om at prøve at snakke dansk økonomi ned i et sort hul lige nu. Det er der ikke noget sagligt grundlag for, og det ville være uklogt, for ikke at sige fædrelandsskadelig virksomhed, hvis man forsøgte at gøre det.

Jeg siger det, fordi vi alle sammen ved, at en meget, meget stor del af den uro, der kendetegner verdensøkonomien i dag, er af psykologisk natur, men at det kan få dybere realøkonomiske virkninger, hvis tilstrækkelig mange kommer i dårligt humør. Derfor må det være en selvstændig bestræbelse at være – bevares – nøgtern i bedømmelsen af, hvad der kan ske, men ikke tegne et alt for sort billede, som kan blive selvbekræftende, fordi der er så megen psykologi med i det her.

Der har været mange betragtninger fra oppositionen om, at vi ikke gør det godt nok, og hr. Jan Petersen gav en del af svaret ved at sige: Hvad er godt nok? Vi er bedst i EU med hensyn til forbedringen af de offentlige finanser. Vi er det medlemsland i EU, der har de bedste offentlige finanser, og denne regering har fra sin start forbedret de offentlige finanser med mere end 50 mia. kr. om året. Er det ikke godt nok? De, der taler om, at det ikke er godt nok, skylder i hvert fald en forklaring på, hvordan vi ikke bare skulle være blevet bedst, men også skulle være blevet endnu bedre end bedst.